

- 2) HDI International wyrówna szkodę spowodowaną Parlamentowi Europejskiemu z powodu wypowiedzenia umowy nr 5.013.347 w sposób stanowiący nadużycie.
- 3) Wysokość odszkodowania należnego z tytułu szkody spowodowanej Parlamentowi Europejskiemu przez HDI International wynika z iloczynu kwoty 389 291,73 euro przez procent składek, które otrzymałaby HDI International w stosunku do całej kwoty, którą Parlament Europejski powinien był wypłacić swoim czterem współubezpieczycielom tytułem gwarancji za 2002 r. i przez odjęcie od uzyskanej kwoty sumy, jaką ta instytucja powinna była zapłacić HDI International tytułem ubezpieczenia majątku znajdującego się we Francji od wszelkich szkód na rzeczy w roku 2002 r.
- 4) Do kwot należnych Parlamentowi Europejskiemu ze strony HDI International należy, od dnia 4 kwietnia 2002 r., doliczyć ustawowe odsetki według stawki obowiązującej we Francji.
- 5) HDI International poniesie koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 144 z 15.6.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 9 czerwca 2005 r.

w sprawie C-287/02: Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(EFOGR — Rozliczenie rachunków — Rok budżetowy 2001 — Szczegółowe zasady stosowania)

(2005/C 193/04)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-287/02, **Królestwo Hiszpanii** (pełnomocnik: L. Fraguas Gadea) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: M. Niejahr i S. Pardo Quintillán), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 9 sierpnia 2002 r., Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, S. von Bahr i J. Malenovský (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji 2002/461/WE z dnia 12 czerwca 2002 r. w sprawie rozliczenia rachunków Państw Członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) Sekcja Gwarancji za rok budżetowy 2001 w zakresie zawartej w jej załączniku I, w ramach kwoty podlegającej odzyskaniu od Królestwa Hiszpanii, korekty finansowej rachunków agencji płatniczej dla Kastylii-La Manchy odpowiadającej kwocie rekompensat.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą koszty własne.

(¹) Dz.U. C 233 z 28.9.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 16 czerwca 2005 r.

w sprawie C-105/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze): postępowanie karne przeciwko Marii Pupino (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Artykuły 34 UE i 35 UE — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Pozycja ofiar w postępowaniu karnym — Ochrona osób podatnych na wiktyimizację — Przesłuchiwanie małoletnich w charakterze świadków — Skutki decyzji ramowej)

(2005/C 193/05)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-105/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 35 UE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez sędziego śledczego Tribunale di Firenze (Włochy) postanowieniem z dnia 3 lutego 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 marca 2003 r., w postępowaniu karnym przeciwko Marii Pupino, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, A. Borg Barthet, prezesi izb, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis i M. Ilesič, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 16 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- Przepisy art. 2, 3 i 8 ust. 4 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy musi mieć możliwość zezwolenia małym dzieciom, które twierdzą, że padły ofiarą złego traktowania, jak ma to miejsce w sprawie głównej, na składanie zeznań w sposób umożliwiający zagwarantowanie im odpowiedniego poziomu ochrony, na przykład poza rozprawą i przed jej terminem.
- Sąd krajowy ma obowiązek wzięcia pod uwagę całości norm prawa krajowego i dokonania ich wykładni, na ile to tylko możliwe, w świetle brzmienia oraz celów rzeczowej decyzji ramowej.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 czerwca 2005 r.

w sprawach połączonych C-211/03, C-299/03 oraz od C-316/03 do C 318/03 HLH Warenvertriebs GmbH, Orthica BV przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹) (wniosek Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swobodny przepływ towarów — Rozróżnienie między produktami leczniczymi a środkami spożywczymi — Produkt sprzedawany jako suplement żywnościowy w Państwie Członkowskim pochodzenia, lecz traktowany jako produkt leczniczy w Państwie Członkowskim przywozu — Pozwolenie na sprzedaż)

(2005/C 193/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawach połączonych C-211/03, C-299/03 oraz od C-316/03 do C 318/03 mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy), postanowieniami z 7 maja, jak również 4, 3, 7 i 8 lipca 2003 r., które wpłynęły do Trybunału w dniach 15 maja, 11 i 24 czerwca 2003 r., w postępowaniu: **HLH**

Warenvertriebs GmbH, Orthica BV przeciwko Republice Federalnej Niemiec, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 9 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- Kwalifikacji produktu jako produktu leczniczego albo jako środka spożywczego powinno się dokonywać przy uwzględnieniu ogółu jego cech charakterystycznych stwierdzonych zarówno w jego stanie pierwotnym, jak i po rozpuszczeniu w wodzie lub w jogurcie zgodnie z jego instrukcją użycia.
- Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności stanowi regulację uzupełniającą w stosunku do dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych, którego stosowanie jest wykluczone, o ile regulacja wspólnotowa — jak ta dyrektywa — zawiera przepisy szczególne dla pewnych kategorii środków spożywczych.
- W stosunku do produktu, który spełnia warunki kwalifikacji zarówno jako środek spożywczy, jak i jako produkt leczniczy, stosuje się wyłącznie przepisy prawa wspólnotowego dotyczące produktów leczniczych.
- Właściwości farmakologiczne produktu są zasadniczym czynnikiem, na podstawie którego organy Państwa Członkowskiego oceniają — przyjmując za punkt wyjścia możliwe działanie tego produktu —, czy może on być podawany ludziom w celu stawiania diagnozy leczniczej lub przywracania, korygowania lub modyfikacji funkcji fizjologicznych u ludzi w rozumieniu art. 1 pkt 2 akapit drugi dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi. Ryzyko, jakie może wywołać dla zdrowia stosowanie produktu, stanowi czynnik autonomiczny, który powinien również być brany pod uwagę przez właściwe organy krajowe w ramach kwalifikacji produktu jako produktu leczniczego.
- Produkt, który stanowi produkt leczniczy w rozumieniu dyrektywy 2001/83, może być wwożony do innego Państwa Członkowskiego wyłącznie w drodze pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wydanego zgodnie z przepisami tej dyrektywy i to nawet, jeśli jest on zgodnie z prawem sprzedawany w innym Państwie Członkowskim jako środek spożywczy.